

[Himmelstrup.]

Det blev jo saa ordnet paa anden Maade, saaledes at Landbruget selv efter det Forlydende, der er forebragt mig, maatte betale denne Toldlettelse. Men, altsaa, da det gjaldt om at hjælpe Landbruget i en vanskelig Situation til at faa afsat 6 000 Kreaturer mere til Tyskland, var den højtærede Finansminister ikke hjemme. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Naar det ærede Medlem kun har Forlydender om den Sag, burde det ærede Medlem undlade at fremsætte dem!). Den højtærede Finansminister kan jo bekræfte eller afkræfte disse Forlydender. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]): Ikke her i Salen!).

Vi har altsaa faaet noget Materiale til Belysning af Enkeltheder fra Grosserer-Societetets Komité, og dette Materiale indeholder mange interessante Enkeltheder, som Komiteen har sammenfattet deri, at Toldbeløbet her i Landet andrager 19 pCt. af selve Importværdien af de toldpligtige Varer. Det dækker naturligvis, som jeg har sagt, over meget store Forskelligheder, og det fremgaar af det Materiale, der er stillet til Raadighed, at der er Toldsatser i denne Lov, som andrager helt op til 200 pCt. af Varens Værdi.

Jeg kan ikke se andet, end at dette er Galskab. Saaledes betegnede jo ogsaa Udenrigsministeren det i 1932 paa et Mødeovre i Jylland, hvor han talte om et Greb i Galskabens Toldpose. Naar nu den højtærede Udenrigsminister om lidt for tredje Gang stemmer for denne Toldlov, gør han for tredje Gang et Greb ned i denne samme Galskabens Toldpose.

Jeg har i denne Forbindelse ogsaa tænkt paa den højtærede Indenrigsminister. Jeg tog mig saamænd for i Aftes at læse en af de Taler, den højtærede Indenrigsminister har holdt her i Folketinget i 1921 eller 1922 imod de beskedne Neergaardske Toldforhøjelser, som udelukkende drejede sig om Luksusvarer; det var overordentlig interessant at se den Indignation, som den højtærede Indenrigsminister da stemte sig op til. Jeg kom ogsaa til at tænke paa det udmærkede Samarbejde, som fandt Sted i 1926—27 mellem den højtærede Indenrigsminister og mig for at forhindre de konservative Toldplaner dengang. Nu vil jeg sandsynligvis ogsaa faa se den højtærede Indenrigsminister for tredje Gang stemme for denne Lov, og jeg kan kun med Beklagelse sige: Ak, hvor forandret er den højtærede Indenrigsminister ikke blevet!

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, det har jeg gjort tidligere, og det vilde ogsaa

være nytteløst at gøre det, for det er jo nu engang vedtaget af tre Partier, at de vil stemme for denne Toldlov. Det er der ikke noget at gøre ved, vi kan ikke andet end stille vort Ændringsforslag om, at Loven skal falde bort, og se paa, at dette Ændringsforslag bliver stemt ned.

Der er dog ganske enkelte Ting, jeg gerne vil henlede den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa af Hensyn til Byggeriet. Det er Bestemmelsen om Beskatningen af de støbte Jernrør. Vi læste forleden i Dagbladet „Børsen“, at man i Gentofte havde afholdt en Licitation over et Parti Støbejernsrør — det er de Rør, som findes under Positionerne 235 a og 235 b; der forelaa forskellige Tilbud, men de danske laa gennemgaaende 25 pCt. højere end de tyske og ogsaa meget højere end de engelske Tilbud. I en af vore store Bykommuner har vi set noget lignende, der var de danske Tilbud ca. 50 pCt. højere end Udlandets.

Jeg skal altsaa ikke gaa i Enkeltheder, men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen — som jeg maatte forstaa paa den Maade, at det ærede Medlem mente, der vilde fremkomme et Deficit for Statskassen, hvis denne Toldlov faldt væk —; jeg har sagt det før fra denne Talerstol, jeg sagde det ved første Behandling, og jeg gentager det her: der er ingen Penge for Finanserne i Toldloven af 15. Oktober 1932; thi Sætserne er saa høje, at de paa de allerfleste Omraader er prohibitive; der er derimod en overmaade stærk Beskatning til Fordel for de private Virksomheder, Industrivirksomheder først og fremmest, som kan udnytte denne Toldlov.

At der ikke er Penge i denne Toldlov, fremgaar ganske klart af et Bilag til Betænkningen, hvor man vil se, at det Toldbeløb, som indgik i Statskassen i 1931 under de dagældende Sætser, androg 21 171 300 Kr. For de samme Positioner i Toldloven, i Aaret 1933 med de dagældende højere Sætser androg det Beløb, der indgik i Statskassen, 20 355 400 Kr. Det vil altsaa sige, at Statskassen havde en større Indtægt paa Importen af de Varer i 1931 med de lavere Sætser, end den havde i 1933 med de højere Sætser. Jeg gentager; at selv om man gaar tilbage til de lavere Sætser, er det min Opfattelse, at Toldbeløbet vil blive større, saa at den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har anstillet, slet ikke passer.

Men jeg forstaa jo saa udmærket godt, thi denne Toldlov af 15. Oktober 1932 er jo Forløberen for den økonomiske Politik, som skal føres maaske allerede fra næste